

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie. Nr. 8—9.

Juli 1916.

Klokkerinstitutionens Jubilæum.

Den 11. September 1915.

Provstekædens Indstiftelse.

I Regenshistorien vil der være sikret Dagen den 11. September 1915 en smuk og fremtrædende Plads, ikke blot som en Mindedag — den Dag, der bragte Festen til Minde om Klokkerinstitutionens Oprettelse 50 Aar forud — men ogsaa som en Dag, der gav et nyt og selvstændigt Indskud i vort første Studenterkollegiums Historie, nemlig Indstiftelsen af »Provstekæden« som et Udtryk for de Følelser, der knytter forhenværende og nuværende Beboere af den røde Gaard sammen med den øverste Regensstyrelse.

Det skal siges straks, at de Anstrengelser, Regensianersamfundets Bestyrelse havde gjort sig for at skabe en værdig og stilfuld Fest, blev kronet med afgjort Held, og Aftenen kom sikkert for alle Deltagerne til at staa som den netop til Anledningen passende Blanding af Festivitats og ægte Regenshumør.

Med stor Elskværdighed havde Universitetets Repræsentanter — Rector magnificus, Professor Harald Westergaard, Referendarius consistori, Professor H. Munch-Petersen og Stipendiebestyrelsens Medlemmer, Professorerne J. Fibiger, J. Jacobsen, P. Johs. Jørgensen og C. Torp — fulgt Indbydelsen til at komme tilstede. Foruden Regensprovsten, Professor Jul. Lassen, og Viceprovsten, Justitsraad S. Skouboe, havde Regensianersamfundet endvidere den Glæde at se som sine Gæster Regenslægen, Professor Maar, Bygningsinspektør Martin Borch, Provstekædens Kunstner, Sølvsmed Georg Jensen, Universitetssekretær Fønss og Regensboghandler Arnold Busck samt de fungerende Regensembetsmænd og Vækkerforeningernes Formænd. Klokkerne, der na-

turligvis i Dagens Anledning var Genstand for særlig Opmærksomhed og Hyldest, havde givet Møde i et Antal af c. 30, lige fra Skoleinspektør Bagger, der beklædte Embedet i 1872, til Klokker designatus, stud. theol. Teglbjærg. Ialt talte Festen c. 150 Deltagere, hvormed Rekorden er sat for Tilslutningen til de af Regensianersamfundet arrangerede Fester.

Middagen indtoges Kl. 6 i Langelinies Pavillon. Overensstemmende med Traditionen blev Taler og Sange gemt til Aftenfesten paa Regensen. Des mere Tid blev der til at passiare, hvad der sikkert paaskønnedes af mangen gammel Regensianer, som her maaske for første Gang efter mange Aars Forløb fik Lejlighed til at træffe en og anden samtidig. - En almindelig Præsentation, ved hvilken hver enkelt Deltager navngav sig, for Regensianernes Vedkommende med Angivelse af Embede paa Regensen, i Vækkerforening osv., gav Anledning til megen Munterhed, og Stemningen var fortræffelig, hvortil ogsaa bidrog den herlige Udsigt over Rheden i den ualmindelig smukke Septemberaften.

Kl. 9 kørte man i Biler til Regensgaarden, hvis festlige Udsmykning med kulørte Lamper genkaldte Minderne om mange glade Festaftener paa Gaarden. Regensens Alumner modtog Gæsterne med en Sang, Klokkeren, stud. theol. O. Nielsen, bød de gamle Regensianere Velkommen, Skoleinspektør Bagger takkede, og fra et af Vinduerne paa 2. Gang underholdt derefter en improviseret Holdt-Kvartet Festsdeltagerne.

Saa kom det fornøjelige Intermezzo med Uddelingen af Klokker. Fra Krystalgadeporten kørte »Jerusalems Skomager« (stud. mag. Christian sen) frem med en Trækvogn, belæsset med større og mindre Malmklokker. Enhver af de tilstedeværende Klokkere blev raabt op og traadte hen til »Den evige Jøde«, der med et Epigram tildelte ham en klokke, hvis Størrelse varierede efter Modtagerens Anciennet. Som Prøve paa Epigrammerne skal følgende anføres:

Til Skoleinspektør Bagger:

Hver Dag du svinger Klokken
blandt skælvende Vasaller,
og hele Drengeflokken
dig skræmt til Fode falder.
Men her vi vil dig raade
— mærk det, min gode Bagger —
at ringe kun med Maade.
For Støj vi os betakker!

Til Viceprovst Skouboe:

Ingen har som Vicepeter
elsket højt vort Samfunds Fêter,
han dem altid spaa'de Held.

Nu med Klokkens Toner milde
skal du fejre vores Gilde,
barneglad, du kære Sjæl!

Til Skoledirektør N. H. Bang:

Standt din Tankes Himmelflugt!
Du er kun Regensianer,
Sæt dig op ved Bordet smukt.
blandt os andre smaa Kumpaner
og bevis med Klokkens »Bang«,
at du Klokke var engang.

Til Dr. phil. Ditlef Nielsen:

Som Atlet du fordum svang
Gaardens største Kuglestang.
Smid den op paa Runde Taarn,
den ligger vist endnu i Gaard'n.

Til Politiassistent Hakon Jørgensen:

Klokkens Lyd
var din Fryd,
end den Hjertet rører,
Nu i Mag
Bøllers Bag
du med Kniplen smører.

Til Dr. med. N. R. Christoffersen:

Der ser jeg Christoffersen, som i sin Mave
de dejligste Indvoldsorme kan have;
de er 10 Alen lange og sorteblaa,
dem har han disputeret paa.
Ring nu for dem med denne Klokke,
og prøv, om du dem ud kan lokke.

Til stud. theol Teglbjærg:

Teglbjærg helst skal ses i Lup,
men han er en lille Knop,
og det var et dristigt Kup,
da i Forgaars han sig op
svang til Klokkestatet.

Da man derefter samledes om Punschebordene i Læsesalen, var det ikke frit for, at det kneb med Pladsen, og det viste sig nødvendigt at tage den tilstødende Musikstue til Hjælp.

Straks efter at Soldet var aabnet, tog Regensianersamfundets Formand, Politiassistent Hakon Jørgensen, Ordet, og i en Tale, hvori var indstrøet forskellige skæmtefulde Smaatræk fra Regenslivet, forklarede han Betydningen af Provstekædens Indstiftelse, der maatte opfattes som en Tak

fra Regensianerne, fordi man havde givet dem Selvstyre. Med Provstekæden vilde man hædre baade Provsteinstitutionen som saadan og dens nuværende Indehaver.

Formanden sluttede sin Tale med at overrække Kæden til Rector magnificus, Professor H. Westergaard, som derefter tog Ordet, og som i sin stemningsfulde Tale dvælede ved Studenternes og særlig Regensianernes Indsats i Historien. Han omtalte herunder bl. a. Begivenhederne i 1659 og under Pesten i det 18. Aarhundredes Begyndelse, og han udtalte Haabet om, at Regensens Alumner ogsaa i Fremtiden vilde yde en værdifuld Indsats i deres Fædrelands Historie. Tilsidst henvendte han sig til Regensprovsten og hængte under stærke Bifaldsytringer Kæden om dennes Hals.

Professor Jul. Lassen saa i det, der her skete, et Udtryk for Regensianernes Følelser ikke blot overfor ham men ogsaa overfor Provsteembedet som saadant. Idet han tog sit Udgangspunkt i Sangen: »Hvad er Regensen? Et Arsenal« osv., gav han en Karakteristik af Regensen og Regenslivet og omtalte særlig den store Betydning, Klokkerinstitutionen havde haft for det gode Samarbejde mellem Regensprovsten og Regensianerne.

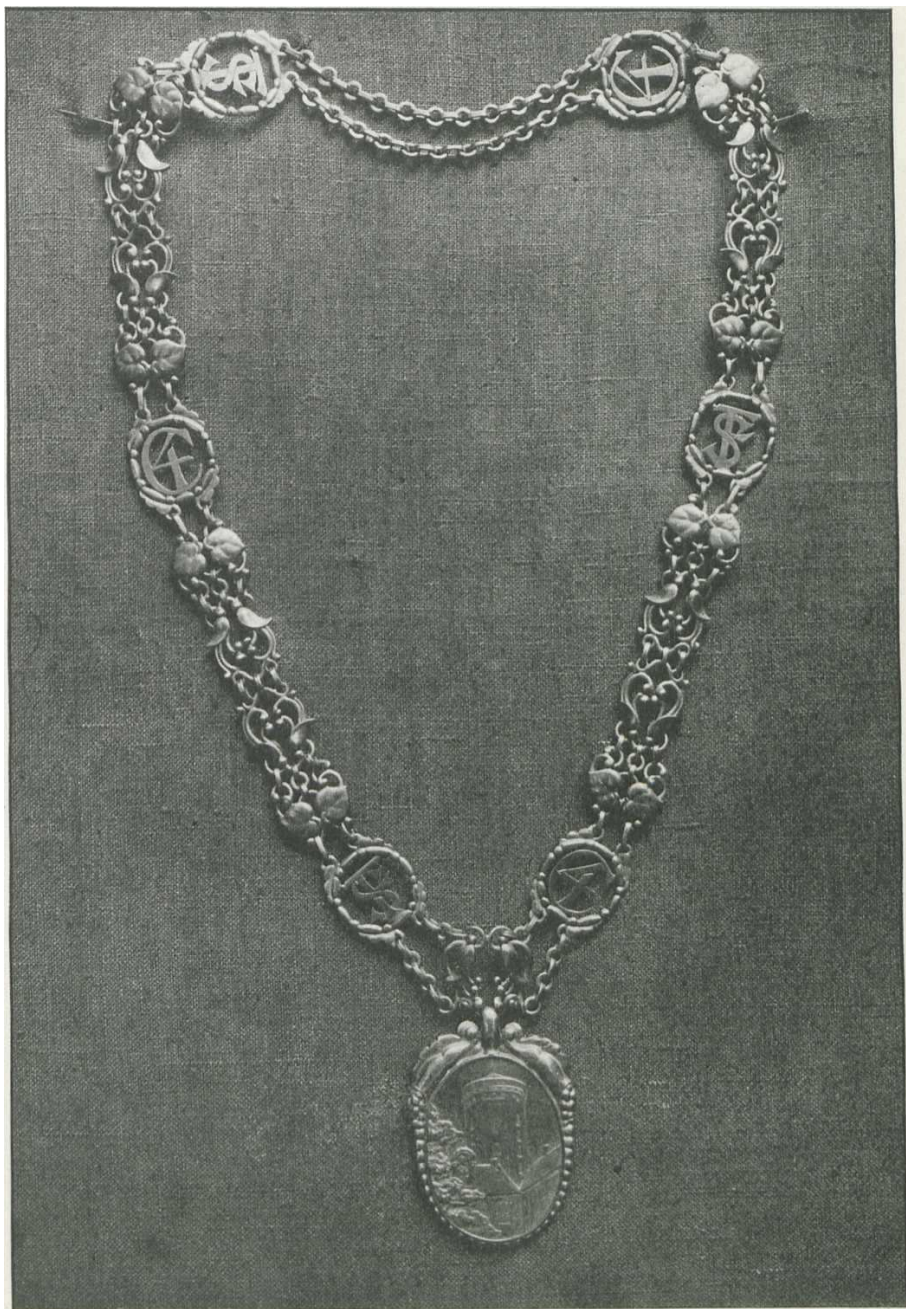
Derefter talte Stipendiebestyrelsens Formand, Professor Fibiger, for Regensen, og Læge Elmquist for Provsterne og specielt for Professor Jul. Lassen.

Hermed var de officielle Talers Række forbi, men hele Aftenen fulgte Taler og Sange Slag i Slag. Andetsteds i Bladet vil man finde en Sang, som den rutinerede Visesanger, Rigsdagskasserer Viggo Bierring, foredrog og som hilstes med stærkt Bifald.

Først langt over Midnat sluttede den uforglemmelige Fest.

Provstekæden.

Den store Fest naaede sit Højdepunkt i det Øjeblik, da Rektor magnificus lagde den straalende Provstekæde for første Gang om praepositi Hals; ikke blot fordi Handlingen i sig selv var saa højtidelig, ikke heller alene fordi Provstekædens Overrækkelse paa sin Vis havde været et af de store samlende Punkter paa Programmet, men mest, fordi alle de tilstedeværende havde den bestemte Følelse, at der her i Handling udtryktes en Tak af den Art, som Ord kun vanskeligt kan udsige med fornøden Finhed og Takt. Der laa i det Øjeblik mange gamle Alumners taknemmelige Dvælen ved Ungdomstiden paa »Gaarden«; der fandtes Hyldest til Kammeratskabet i de Tider; det indeholdt Generindringen om svundne Øjeblikke, hvor Taknemmelighedsfølelsen for de rolige Aar affødte Bevidstheden om Samfundsforpligtelser; men det samlede sig alt som en Hyldest til Regensianernes første Mand.

Provstekæden.

Udført af Sølvsmed Georg Jensen.

Fot. Lindegaard.

Var Øjeblikket uforglemmeligt, er det vel værd at mindes de Mænd, som her saa deres Ønske og Tanke opfyldt.

Det var i Marts 1912, at den gamle Klokke Dr. A. G. J. Elmquist i »Regensen« kom med Forslaget om, »at vi gamle Regensianere i Fællesskab ... købte en stor Sølvkæde, f. Eks. med Led bestaaende af Chr. IV.s og Fr. II.s Navnetræk afvekslende; saa skulde de samles med en større Medalje, hvorpaa Regensens Segl skulde indgraveres. ... Provsten skulde bære Kæden officielt, og den kunde gaa i Arv fra den ene Provst til den anden.«

Ideen slog an. Ikke egentlig fordi vi »ved Bladet« fik noget indsendt fra det Publikum, vi appellerede til; men naar vi talte med Regensianere, lød det stadig: »det var egentlig en god Idé, Elmquists, med den Provstekæde.« Saa tog Bestyrelsen den officielt op, og da den heller ikke ilde Idé var fremkommet, at slaa Mønt til Formaalet paa Provstens Popularitet, og vi, idet vi hædrede denne specielle Provst ved en Portrætradering, derved fik Midler i Hænde til end yderligere at hædre »Provsten« (d. v. s. den ideelle eller den til enhver Tid værende Provst) ved en Embedskæde, saa skete det hverken værre eller bedre, end at Bestyrelsens Formand en skønne Dag kunde meddele, at nu maatte der gøres noget, for vi havde en utrolig Bunke Penge i Kassen. Det Bestyrelsesmøde med dets Planer for alle de Penge kunde jeg have undt salig Hostrup at overvære!.

Men Provstekæden var og blev det faste Punkt. Der nedsattes en Arbejdskomiteé — det er apropos mærkeligt, at der paa hvert Bestyrelsesmøde i 1913-14 og 15 blev nedsat en Arbejdskomiteé i Anl. af Provstekæden, og den kom altid til at bestaa af de samme Personer, og det paa Trods af, at den paa hvert Møde kunde dokumentere sin Flid ved at fremlægge Beregninger og Overslag; men altsaa Arbejdskomiteéen indhentede Skitser og Overslag; Guldsmed Dragsted indsendte en Kæde med Motiver fra Renæssancesmykker; Hans Tegner og Ernst Bojesens Søn (»unge Bojesen« hedder han officielt, det er nede i Nybrogade) deltog med et og andet endnu pragtfuldere Projekt med Lindeblade og Baroksnoninger i Lueforgyldning. En anonym Regensianer mødte frem med en Skitse med en naturalistisk Lindegren og med Kongernes Medailler. Sølvsmed Georg Jensen endelig havde skabt den smukke og enkle Kæde med Lindeblomster og Lindeblade, som man besluttede at vælge.

At beskrive Arbejdet nøjere behøves ikke; Illustrationen giver tilstrækkelig Oplysning. Lad det blot være tilføjet, at Arbejdet selv, fint og dog gediegent, ikke gør sin Mester mindre Ære end Tegningen. I det endelige Resultat er flere Smaamotiver fra den anonyme Regensianers Udkast optaget.

Saa blev Kæden færdig og overroset, beundret og beset. Og Bestyrelsen er stolt over den store Sag, som saa smukt er ført igennem, Kunstneren af

den udmærket smukke Kæde, som forhaabentlig i Aarhundreder vil hævde hans Ry, og ikke mindst er Provsten stolt — han bør da være det — thi han er baade specielt og i al Almindelighed den, som alle har villet hædre ved Kæden.

Nu har Regensens Medlemmer, 5: Bidragyderne til Kæden faaet at høre, hvad der p. t. er at sige om den Kæde; forhaabentlig bliver de nu ogsaa stolte, naar de ser den; og saa er alt jo fint klaret.

O. Andrup.

Klokkerminder

ved

Klokkerfesten d. 11. Sept. 1915.

Mel.: Hvad mener Hr. Baronen vel.

Af Aar gik over tretifem
fra dengang jeg herinde
fik et beskedent Hus og Hjem
og H u d e til min Kvinde.
Det var som Pøkker!
Hør den gamle Klokker!
Hvad har han at melde
og fortælle?

Jeg løste af som Klokker B a s t
og blev et Aar paa Valen,
og da vi to stod Last og Brast,
man tog Kontubernalen.
Min Tid var ude,
saa kom Klokker H u d e!
Mindet skal han være
med Ære!

Paa Gaarden var der satte Mænd
og andre mindre satte
og Sneboldkamp og Klink og Spænd,
saa jeg kan næppe fatte:
Hvor de fandt Tiden
til at sanke Viden!
To af dem — det vist er —
blev Minister.

Den ene Hannes Hafstein héd
 — ham sender her jeg Hilsen! —
 De om den anden véd Besked,
 for det var Keiser-Nielsen!
 Ak, »lyse Jansen«,
 du gik bag af Dansen!
 Mundrap, skøn og vittig,
 aldrig flittig!

Et sundt Humør bød Skæbnen Trods,
 skønt vi i hine Dage
 tog Brød og Kaffe tidt »paa Klods«,
 Finanserne var svage.
 Alting vi laante,
 selv ej Støvler skaante.
 Bank var Assistensen
 for Regensen.

Min brave Karl jeg mindes tidt.
 Han sagde uden Gysen:
 Se, mine Herrer kender lidt
 til Brændetrang og Frysen.
 Hvem vil vel mukke,
 om jeg skulde hugge
 af og til en Kende
 Bøgebrænde.

Vi Lhombre drev som Videnskab
 og fusked' i Musiken.
 I Kampens Aar med Lidenskab
 betog os Politiken.
 Sjælden gav Ussing
 os — i Ord — en Lussing,
 skønt vi tidt var sprælske
 og rebelske.

Naar Alder røver os vort Haar
 og falmer Ungdomskinden,
 en Foraarsdag vi stille gaar
 paa Valfart ind til Linden.

Se op i Løvet,
 er du træet, bedrøvet.
 Træets lyse Blade
 hvisker glade:

»Hold du kun foraarsfriskt dit Sind
 og ær de gamle Minder!
 Tag Lærdom af den runkne Lind,
 hvis Safter endnu rinder!
 Kannikestræde
 saa din Ungdomsglæde!
 Taarn og Gaard kan samle
 Sønner gamle!«

Viggo Bierring
 (»Laks«).

»Lyse Jansen« — alles Kælebarn paa Regensen i Begyndelsen af Firserne. Rødkindet og klargjort, altid halvt paaklædt, viste Jansen sig op ad Formiddagen i sit Vindue i Bagbygningen, første Sal.

Saa gik han fløjtende ned og hentede en Kande frisk Vand til sit omhyggelige Toilette. Køn var han og godt klædt paa.

I Studenterforeningen indtog han derpaa sin Formiddagssjokolade til et fransk Tidsskrift. Det blev mange »smaa Sjokolader«, han saaledes tog paa Klods. Christian, Studenterforeningens daværende Buffettjener, rendte siden tidt paa Regensen og spurgte efter Jansen, vistnok uden noget klækkeligt Udbytte. Og Jansen tjente dog godt som Medarbejder af den kaade »Dagsavis«, »Politiken«s Forløber. Aldrig glemmer jeg det Sold, hvor Jansen indfandt sig sent og til Provstens, Ussings, Forfærdelse gav et glimrende humoristisk Referat af Molbechs »Faraos Ring«, som Jansen lige havde overværet.

Men »Dagsavisen«s rare Redaktør holdt ogsaa af Jansen og søgte at faa ham fra Bladet ind paa Vejen til juridisk Eksamen. Jansen lagde en fint gennem tænkt Studieplan og læste flittigt, men kun i Sporvognen til Manuduktøren. Saa drev han helt af, blev ivrig Tempeltjener vistnok baade hos Evan og Venus og forsvandt pludselig for et helt Aar.

Der blev søgt ivrigt efter ham, og tilsidst fandtes hans Lig ude i Gribskov; det var halvt fortæret af Rævene.

Jansen stammede fra Vestindien, men hans Haar og hans Lød var saa lyst som hans Sind, inden han gled ind i Mørket.

Om min brave Karl, Jørgen, kun dette. Vi fik alle det samme Maal af Bøgebrænde. Nogle Alumner var meget hjemme og Frossenpinde; andre meget ude og varmbloedige. Jørgen »huggede« saa fra den første Sort Herrer til den anden, hvad der var saare viseligt, om end ikke helt lovmedholdeligt.

Viggo Bierring.

Regensens Billedsamling

af S. Skouboe.

Ved Regensens Ombygning blev ogsaa den Samling af Billeder, der hidtil for en Del havde hængt temmelig forsømte og upaaagtede i Læsestuens Forværelse, eftersete og bragt i passende Stand. Samlingen er senere lejlighedsvis bleven forøget ved Køb og Gaver, og den indeholder vistnok nu det væsentligste af, hvad der foreligger af ældre Regensprospekter o. lign. For Samlere vil de i det følgende meddelte Oplysninger maaske kunne være af Interesse.

A. BILLEDHUGGERARBEJDER.

1. C. Hostrup. Regensianer 1841—44. Buste i Bronze af Axel Hansen.
2. Fr. Fabricius. Viceprovst 1831—73. Buste i Zink af Joh. Hoffmann.
3. A. C. Hviid. Regensprovst 1781—88. Medaillon i Marmor. Ubekendt Kunstner.

B. MALERIER.

1. Frederik den 2den, Kommunitetets Stifter 1569. Kopi efter Maleri paa Gripsholm Slot af Rembert Petersen † 1649. Tilhører Frederiksborg Museet, men er af dette som Depositum udlånt til Regensen.
2. Christian den 4de. Regensens Bygmester 1623. Samtidigt Originalmaleri signeret 163... Billedet skyldes efter Konservator Andersens Mening ligeledes ovennævnte Rembert Petersen. Det fremstiller Kongen som Admiral med Kommandostav og Signalføjte.

C, PORTRÆTTER I KOBBERSTIK, LITHOGRAFI m. m.

1. Christian den 4de. Kobberstik af A. Haelvegh, † 1673, efter Maleri af C. v. Mandern. Aftryk fra ca. 1830 af den paa Rosenborg bevarede Kobberplade.
2. A. C. Hviid. Regensprovst 1781—88.
3. J. Baggesen, først Viceprovst, senere Regensprovst, 1796—1803.
4. R. Nyerup. Regensprovst 1803—29.
5. F. C. Petersen. Regensprovst 1829—59.
6. F. T. J. Gram. Regensprovst 1859—71.
7. J. Nellesmann. Regensprovst 1871—75.
8. J. L. Ussing. Regensprovst 1876—95.
9. J. Lassen. Regensprovst fra 1896.
10. F. Fabricius. Viceprovst 1831—73.
11. E. Jónsson. Viceprovst 1874—99.
12. P. Blicher, cand. phil., Kasserer ved Ligbærerkontoret. Se om ham Rasmus Nielsen: Regensen.

Desuden en mindre Samling Billeder af særlig kendte Alumner, nemlig:

R. Rask, Chr. Winther, D.G. Monrad, C. F. Allen, Salomon Drejer, C. Ploug, C. Hostrup, Jap. Steenstrup, Jón Sigurdsson, Bjørn Gunnlaugsson, V. Hørup, N. R. Finsen.

D. PROSPEKTER AF REGENSEN.

1. *Regensgaarden* 1837; Aaret efter C. Plougs Udflytning. Stik af N. G. Rademacher 1812—85. Med Portræter af følgende Alumner: Ved Bænken i Baggrunden: L. C. Krarup og H. Sveistrup. Tværs over Billedet fra venstre til højre: V. Schøler, V. Bendix, A. Breinholm, V. Salomon, C. Mønster, H. G. Trojel, V. Boethe, C. Bergenhammer, C. Sjøtoft samt Portneren. Alle de nævnte Alumner var Theologer undtagen Trojel, der var Jurist.
2. *Regensgaarden* ca. 1837. Mindre Lithografi af N. G. Rademacher. Om Staffagefigurerne er Portræter vides ikke, de har imidlertid Interesse derved, at de viser karakteristiske Typer af Datidens Studenterkostymer.
3. *Regensgaarden* 1845, Aaret efter C. Hostrups Udflytning. Lithografi fra E. Bærentzens Institut. Den Wahlske Boghandels Forlag. I den dekorative Ramme findes foruden forskellige Scener af Regenslivet i ældre og nyere Tid, følgende Portræter: foroven Christian d. 4de, paa Siderne: C. Ploug og C. Hostrup, i de 4 Hjørner 4 Regensprovster: foroven A. C. Hviid og A. C. Gamborg, forneden R. Nyerup og F. C. Petersen. Billedet forekommer ogsaa uden den dekorative Ramme.
4. *Regensgaarden* 1855. Litografi efter Tegning af Heinrich Hansen. Medfølgende Portræter fra venstre til højre: Teologen P. R. Herskind, Filologen Joh. Helms, »Regensjøden« Cohn, Juristen M. A. Petersen, Theologerne E. F. Jensen, J. H. Kruse, C. F. Dau, Medicineren N. J. Strandgaard, Teologen M. T. Bredsdorff. Medicinerne J. P. Cramer, O. L. Møller, Knud Valløe og i Baggrunden Viceprovst Fabricius.
5. *Regensgaarden* 1900. Fotogravure af C. Stender. Med følgende Portræter fra venstre til højre: Juristen O. V. Bay, A. Rafael, Teologen G. Skulason, Juristen A. Høeg Christensen (nu Jarner), Medicineren H. Stamer, Filologen J. Jørgensen, Juristen J. G. Bjerregaard, Medicineren C. B. Bjerregaard, Juristen J. Buch Petersen.

Medens de forannævnte 5 Prospekter af *Regensgaarden* alle er i bredt Format, er de følgende 3 i højt Format.

6. *Regensgaarden* ca. 1835. Større Stik af S. H. Petersen 1788—1860. Mange Staffagefigurer.
7. *Regensgaarden* ca. 1835. Mindre Stik af S. H. Petersen. Kun et Par Staffagefigurer. Under Billedet et Vers af »Kong Christian«,

med en Trykfejl (»Borg« for »Gaard«), som paa senere Aftryk er rettet.

8. Regensgaarden 1885. Radering af N. H. Bredal. Udført i Anledning af Lindens 100 Aars Fest.
9. Den ældste Regensbygning og Rundetaarn. Træsnit efter »Phosphorus Hafniensis« 1657.
10. Regensfacaden ca. 1855. Træsnit af C. F. Aagaard.
11. Regensfacaden ca. 1865. Farvelithografi af F. Larsen efter Tegning af P. Lund.
12. Nytaarsnat udenfor Regensen 1907. Gavlen af Kannikestrædefløjen. Fotogravure fra det tyske Tidsskrift »Photographische Mitteilungen«. Gave fra Mag. sc. C. Otterstrøm.
13. Kommunitetsfesten 1. Mai 1869. Indtoget i Gaarden. Træsnit fra »Illustreret Tidende« efter Aug. Jerndorffs Tegning.
14. Kommunitetsfesten 1. Maj 1869. Gildet paa Læsestuen. Træsnit fra »Illustreret Tidende« efter Aug. Jerndorffs Tegning. Mellem Personerne kendes bl. a. C. Ploug, D. G. Monrad, H. N. Clausen og Joh. Helms.
15. Samme Billede. Fotografi efter Jerndorffs Originaltegning. Gave fra Prof. theol. Oskar Andersen.
16. Udenfor Regensen Fastelavnsmandag. Træsnit fra »Illustreret Tidende«. Gave fra stud. med. P. O. S. Olsen.
17. Trinitatis Kirke set fra Krystalgade ca. 1835. Stik af S. H. Petersen.
18. Samme Parti i mindre Format.

E. FOTOGRAFIER.

1. Regenspartier. 5 Fotografier af C. Neuhaus fra 1875 forestillende:
 - a. Regensgaarden.
 - b. Den nærmeste Del af St. Købmagergade.
 - c. Rundetaarnspassagen.
 - d. Regensfacaden.
 - e. Krystalgade-fløjen.
2. Regensen før Ombygningen. :Ramme med 4 Fotografier af Kr. Hude forestillende:
 - a. Regensfacaden.
 - b. Gavlen med Aarstal 1623.
 - c. Kannikestrædeporten.
 - d. Læsestuetrappen.
3. Altingsmændenes Besøg 1906. Ramme med 4 Fotografier af Jul. Aagaard.

4. Regensgaardens Vestside før Ombygningen. 2 Fotografier af Jul. Aagaard.
5. Lindefesten 1885. To Fotografier.
6. Sønderjyske Piger paa Regensen 1899.
7. Regensalummer fra 1869—1914. Gruppefotografier.
8. Regensgaarden efter 1900 m. m. Forskellige, lejlighedsvis optagne Billeder.

Et brev fra regensprovsten 1842.

(Meddelt af cand. mag. P. Engelstoft).

Nedenstående brev er skrevet af filologen prof. F. C. Petersen, der var provst på Regensen 1829-59, til daværende prof., siden biskop C. T. Engelstoft. Prof. Petersens styrelse faldt i en bevæget periode, skandinavismens og studentermødernes tid. De politiske dønninger forplantede sig til den røde gård, men mødtes af provsten med meget liden liberalisme. Hans regimente betegnede endog i flere retninger et tilbageskridt fra Rasmus Nyerups tid. Han forbød sang i gården efter kl. 11, fik regenskroen nedlagt, gjorde stiftelsesfestens afholdelse på Regensen afhængig af, at den sluttede kl. 12 og kun overværedes af regensianerne selv, og stillede 1837 sådanne betingelser for at tillade fastelavnsfest, at man opgav at fejre den. 1842 indgav alumnernes et andragende til det teologiske fakultet om at få disse betingelser ophævet, og det er mulig i anledning af denne begæring, at prof. Petersen har skrevet det her trykte brev. De mere liberale synspunkter, som prof. Engelstoft synes at have gjort gældende, trængte ikke igennem; thi 30te januar 1843 forbød et nyt reglement alle festlige sammenkomster på Regensen. Først senere tider gjorde brud på den klosterlige orden, som prof. Petersen anså for idealet i en studenterbolig.

Brevet lyder således:

»Høistærede Hr. Collega!

I Anledning af Deres Yttringer i Gaar om de Forandringer, som De meente man burde indføre i Regents-Disciplinen, er det ikke min Hensigt at aabne en Discussion imellem os. — Min Mening derom er en ved mangeaarig Erfaring bestyrket Overbeviisning, som ogsaa til Dato har været det theol. Facultets, og er optaget i Regentsreglementet, hvilket i dets nu-gældende Form er udstedet af det nuværende theologiske Facultet i Nov. 1837. Havde jeg Tid dertil, skulde jeg meddele Dem en Afskrift deraf.

Man har deri udtalt, at da Regentsen er et Opholdssted, hvor »trængende og værdige« Studerende kunne dyrke Videnskaberne i uforstyrret Ro og under gunstigere Betingelser, end de ellers kunde opnaae, gjør netop

den Omstændighed, at saa mange unge Videnskabsdyrkere boe samlede paa eet Sted, visse Regler nødvendige, som consequent maae overholdes.

Overgangen til de specielle Regler (som iøvrigt indeholde Tilladelse til nu og da om Sommeraftener at synge en Times Tid i Regentsgaarden) indeholder blandt Andet Følgende:

»Den Indskrænkning i Forlystelser og Adspredelser, som ved disse Bestemmelser gjøres til Betingelse for Regents-Stipendiet, indeholder ingen Dadel over disse, f. s. v. de ere i og for sig ulastelige, men da de ikke kunne tilstedes paa selve Regentsen, udenat komme i Strid med denne Stiftelses Øiemed og Betingelserne for dettes Opfyldelse, er Forbudet en i Forholdene grundet Nødvendighed, hvis Overholdelse bør betragtes som et ubetydeligt Offer i Sammenligning med det Gode, som derved opnaaes.«

Enhver som er inde i disse Forhold og ikke blot betragter dem fra et almindeligt theoretiserende Standpunkt, vil sande Rigtigheden heraf. Jeg udtaler herved ingen Dadel over Personer, men støtter mig paa Forholdene, som de ere og fremdeles ville være, og paa deres uudblivelige Følger. — Dette lod sig giennemføre i en lang Række af Betragtninger. Men, som sagt, dette var ikke, hvad jeg vilde, og jeg har hverken Tid eller Lyst dertil.

Kun Et kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa: dersom Sammenkomster, som de af Dem anbefalede, fandt Sted, vare de aabne Forsamlinger for samtlige Studenter og hvem der ellers kunde skaffe sig Adgang dertil. (En slig Anvendelse af et for Videnskaberne indstiftet Collegium findes ingensteds i Verden.). Jeg vil nu ikke tale om al den derfra uadskillelige Forstyrrelse o. s. v., men blot bede at betænke, hvorledes disse Sammenkomster vilde benyttes ikke blot af lystige Brødre, men ogsaa af Agitatorerne baade umiddelbart og middelbart, og hvorledes dette Onde, som Universitetet paa andre Maader allerede lider mere end nok af, derved vilde forøges. I de sluttede Selskaber er dog en Grændse, og deres Bestyrere og det Offentlige veed til hvem de i paakommende Tilfælde kunne holde sig. Her faldt dette bort, og Enhver kunde snige sig ind med sine »Umtriebe«, forstyrre hvad ved en lang og besværlig Virksomhed er opnaaet, og i en aldeles uberegnelig Grad forøge de Onder, hvoraf Universitetet og hele Samfundet lider.

Jeg vilde være af den Mening, jeg har, endog uden dette og de dermed sammenhængende Motiver, men ved disse faaer den indførte Orden end større Vægt.

Foruden den ovenanførte Undtagelse fra den almindelige Regel, vilde jeg indrømme Festligholdelsen af Stiftelsedagen under visse Betingelser. Men denne har aldrig været forbudt. Da slemme Excesser vare forefaldne i 1832, fastsattes Betingelser for Fremtiden. Paa disse har man ikke indladt sig og derfor holdt Festen paa Fortunen og andre Steder. Jeg antager,

at man under hine eller lignende Betingelser kunde holde denne Fest her; men Gud skal vide, at det er en tarvelig Fornøjelse, at drikke i Regelen daarlig Punsch under aaben Himmel og udenat faae ordentlig Mad til; en Omstændighed, der altid har gjort Drikkens Virkninger langt større og i enhver Henseende ubehageligere end ved et med Mad og Drikke ordentlig forsynet Bord.

Deres

F. C. Petersen.

Reg. d. 13de Febr. 1842.

Højærv.

Hr. Professor, Dr. Engelstoft.«

Til Medlemmerne!

Regensianersamfundets Bestyrelse er gjort opmærksom paa, at en forhenværende Regensianer, en ung Mand i Slutningen af 30-erne, paa Grund af Sygdom er kommen i Trang, og Bestyrelsen beder derfor Samfundets Medlemmer om at træde hjælpende til.

Vedkommende var en overordentlig lovende Matematiker, men fik paa Grund af Sygdom, der nødvendiggjorde gentagne Operationer, aldrig nogen afsluttende Eksamen. I de sidste $2\frac{1}{2}$ Aar har han ligget som Patient først paa et Hospital, nu i et privat Plejehjem. Udgifterne herved affholdes indtil Maj 1917 af ham selv, idet han indtil den Tid nyder en lille Understøttelse fra en Institution, ved hvilken han har haft Ansættelse. Efter den Tid træder Kommunen til og betaler hans Ophold, men Klæder, Bøger, Tobak o. lign. vil han være afskaaret fra at skaffe sig, absolut uformuende og uskikket til at tjene Penge, som han er. Hans Familie evner ikke at yde ham nogen økonomisk Støtte. Den Sygdom, han lider af, er en uhelbredelig Rygmarvssygdom, der kun tillader ham at røre sig ganske lidt. Han tilbringer derfor al sin Tid liggende i Seng eller Liggestol, men han er aandslivlig og følger med Interesse alt, hvad der foregaar om ham.

Vi beder nu indtrængende vore Medlemmer om at yde Hjælp her; stor eller lille, vil den være velkommen, og vil kunne bidrage til at gøre den tilbageværende Del af Livet lidt lysere for denne fhv. Regensianer.

Bidrag af en hvilkensomhelst Størrelse modtages med Tak af Inspektør, cand. mag. Otto Bjørneboe, Villa Hjelme, Hornbæk (indtil den 20. August d. A.).

Regnskab over det indkomne Beløb og hvorledes der er disponeret over det, vil senere blive meddelt.

Bestyrelsen.

— Regens-Billeder. —

Hans Nikolaj Hansens Radering

af

Regensprovsten, Professor Jul. Lassen,

alm. Tryk 10 Kr., Japanpapir 15 Kr., Kunstnertryk 25 Kr.

E. Krauses Raderinger:

Regensen udvendig,

Pris 10 Kroner.

Regensgaarden, Vinter,

Pris 12 Kroner.

Regenslinden, Træsnit fra dens 100 Aars Fødselsdag,

2 Kroner.

Regensgaarden, Fotogravure,

2 Kroner.

Fotografier og Fotogravure fra Regensen

indvendig og udvendig

1 Krone.

Alle Billeder fra Regensen findes baade indrammet og uindrammet paa Lager og sendes overalt.

Arnold Busck,

Boghandel, Papirhandel,
Kjøbmagergade 49, København.
Telefon 2453 og 2454.

Regensianersamfundet.

Indmeldelser modtages paa Bladets Ekspedition: *Arnold Busck*,
Bog- og Papirhandel, Kjøbmagergade 49. Telefon 2453 og 2454.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Redigeret af Sekretær *Hjalmar V. Elmquist*, Nyvej 19, København V.
(Telf. Vester 2890 v.).